

Ohnišťanský zpravodaj

obec.ohnistany@seznam.cz

Obecní noviny

č.41, leden 2020

Rok 2019 a co dál v roce 2020 ?

tomto místě malé ohlédnutí do nedávné minulosti a trochu zrekapitulovat ten uplynulý rok v Ohnišťanech. Co jsme měli v plánu a co jsme realizovali? Pokud čtete náš zpravodaj, tak to pro vás bude pouze opakování, ale přesto si připomeňme, jaký ten rok byl. Pokračovali jsme v projektu kanalizace, společně jsme se setkali na veřejné schůzi k této problematice. Na jaře 2020 začneme zpracovávat projektovou dokumentaci k jednotlivým přípojkám a připravovat vlastní realizaci. Pokračujeme v řešení projektu úpravy návsí – likvidace požární nádrže a úprava návsí - podle již představené studie.

Tématem, které se prolínalo celým rokem byly změny, investice a opravy v naší Mateřské škole. Zde bych chtěla poděkovat paní ředitelce Mgr. Radce Valáškové a celému jejímu týmu za to, kam během roku naši školičku posunuly a věřím, že i rodiče a především děti jsou spokojeni. K projektu rekonstrukce veřejného osvětlení máme již cenovou nabídku a realizace by měla být v první polovině příštího roku. V létě proběhla za pomoci rodičů a našich hasičů výměna prvků dětského hřiště na návsí a doplnění hracího prvku na fotbalovém hřišti. Byli jsme v rámci Mikroregionu Pocidlinsko úspěšní v získání dotace na domovní kompostéry a štěpkovač – dodání by mělo být na jaře 2020. Dále se nám podařilo získat dotaci na opravu plastiky Božího kříže ve výši téměř stotisíc korun. Realizace opravy proběhne v první polovině příštího roku. Po dlouholetém jednání s Českou poštou se nám podařilo domluvit znovuotevření pobočky v obci v rámci projektu Pošta Partner a to od 1.3.2020. Byli jsme úspěšní i ve vyjednávání s Rolnickou a.s., Králíky o výměně obecních pozemků za pozemky vhodné pro budoucí výstavbu – pozemky směrem na Loučnou horu. Současně jsme podali žádost o vypracování územní studie pro tuto rozvojovou plochu, která je podmínkou pro jakoukoli výstavbu. Během roku jsme uzavřeli spolupráci s novým obecním úřadem panem Ladislavem Hlavatým, kterému touto cestou děkujeme za vzornou práci pro obec. Dále došlo ke změně na pozici účetní obce – od července spolupracujeme s externí účetní Ing. Janou Minářovou a v rámci dohody o provedení práce s Ing. Kateřinou Snopkovou, která nám pomáhá s administrativní prací. Je zcela jisté na místě zde zmínit úspěchy našich hasičů – více se o nich dočtete v jejich příspěvku, ale chtěla bych zde poděkovat za nás za všechny za pomoc s likvidací elektroodpadu v rámci zapojení do systému Elektrowin – Recyklujte s hasiči, kde díky registraci jako patnáctistý hasičský sbor, získali naši hasiči finanční odměnu deset tisíc korun. Předání tohoto ocenění jste se mohli zúčastnit na Rozsvícení stromčku. A další velké poděkování patří především Mgr. Davidu Snopkovi a všem, kdo mu s organizací Crossfit games pomáhali. Jak se dočtete uvnitř zpravodaje a jak jsme mohli sledovat 7.12. 2019 na ČT2, naši hasiči tuto akci, která se konala pod jejich patronací, přihlásili do soutěže Dobrovolní hasiči roku a skončili na krásném druhém místě ve své kategorii a mimo věcných cen obdrželi i šek na čtyřicet pět tisíc korun. Kluci děkujeme za to, co děláte a za vzornou reprezentaci obce!

Mimo kanalizace a rozvojové plochy pro výstavbu, bude hlavním tématem příštího roku, jak jsem již psala v minulém zpravodaji, oblast odpadového hospodářství, kde máme podanou žádost o dotaci na vybudování zpevněné plochy a plánujeme vytvoření centrálního místa pro kontejnery na tříděný odpad. Plánujeme podat žádost o dotaci na opravu Mariánského pomníku na návsí. Dále se chceme zapojit do projektu a podat žádost o dotaci v rámci titulu na podporu komunitní výsadby stromů na veřejných prostranstvích. Budeme pokračovat v péči o obecní les, v souladu s odsouhlaseným desetiletým plánem lesního hospodářství a zároveň tímto děkujeme našim myslivcům za práci odvedenou v obecním lese. Samozřejmě se budeme věnovat i dalším otevřeným projektům, sledovat případné vhodné dotace, zajišťovat provoz obce, řešit nutné opravy a pořádat spoustu již tradičních akcí. Občas se k nám donesou komentáře typu „tady se nic neděje, my musíme jezdit jinač“. Ano, kdo na naše akce nechodí, ať už z jakéhokoli důvodu, nebo ho nezajímají, ten může tento pocit mít. A tak mi dovoluť uvést přehled akcí v Ohnišťanech v roce 2019 – společenské plesy, dětský maškarní rej, zapojení do akce Ukiďme svět, ukiďme Česko, Ohnišťanský pochod, čarodějnice, vítání občánků, Retro disco, zájezdy do pražských divadel, Crossfit games, účast na Avon ochodu v Praze, Ohnišťanský pedál, Zahájení prázdnin, turnaj v malé kopané, oslavy čtyřicátého výročí založení fotbalového klubu, Zetoriáda, setkání sokolníků, Zorbing fotbal, rocková zábava, Drakiáda, oslavy třicátého výročí Sametové revoluce, vánoční výstava, rozsvícení vánočního stromčku, zapojení do akce Česko zpívá koledy. Pokud tohle znamená, že se v obci nic neděje, tak bych chtěla pouze připomenout, že rok mám padesát dva týdnů a výše vyjmenovaných akcí je pětadvacet. Další počty už nechám na vás. Já za sebe a myslím, že mohu napsat i za nás všechny, DĚKUJI všem organizátorům, ale (jak už jsem na nějakých akcích zmiňovala) i jejich rodinám a okolí. Díky, že to s námi vydržíte, protože to opravdu není jen o tom jednom dni, kdy se daná akce koná. To znamená spoustu času stráveného vymýšlením, schůzováním, přípravami, nacvičováním, nakupováním a zajištěním všeho potřebného. A po samotné akci samozřejmě také úklidem. Ale výsledky stojí za to a nás to baví. A pokud na ty akce přijdete, bavíte se a užijete si je, je to pro organizátory velká motivace na přípravu dalších. A pokud se vám něco nelíbí nebo máte nápad, jak to vylepšit nebo udělat jinak, uvítáme, když se s námi o to podělíte, i to je motivace. V některém z minulých zpravodajů jsem psala, že bychom chtěli, aby se do dění v obci zapojovalo více a více lidí. Jak se to daří posuďte sami. Takže za mě už jen jedno velké DÍKY VŠEM, BEZ VÁS BY TO NEŠLO!!!

Do nového roku vám přeji vše, co se špatně balí – zdraví, spojenost, klid a pohodu. Hodně osobních i pracovních úspěchů a dostatek času na plnění vašich přání a představ a na společné setkávání na pořádaných akcích.

Eva Jiříčková

I nadále platí, že budeme rádi, pokud za námi budete přicházet se svými návrhy, požadavky a nápady. Můžete využít úřední hodiny (středa 18:00 – 21:00 hodin) nebo náš email obec.ohnistany@seznam.cz či diskuzní fórum na webových stránkách www.ohnistany.cz.

Společenská rubrika

V prvním čtvrtletí roku 2020 se budou slavit v naší obci vzácné čtyřia-
devadesátiny, dvoje dva-
adevadesátiny, jedny sed-
maosmdesátiny, třiaosm-
desátiny, jednaosmdesáti-
ny, osmdesátiny, pětase-
dmadesátiny a dvoje sedm-
desátiny. Všem oslaven-
cům přejeme jenom to
nejlepší – hlavně hodně
zdraví a srdečně zdravíme
paní Marii Pourovou,
pana Josefa Müllera, pana
Josefa Bydžovského, paní
Annu Müllerovou, paní
Marii Jůzovou, paní Zdeň-
ku Klózovou, paní Dag-
mar Vysučkovou, paní
Boženu Purmovou, paní
Marii Šedivou a paní Ma-
rii Dědkovou.

**Oznamujeme vám, že
dne 7.října 2019 ze-
mřela paní Zdeňka
Picková rozená Stry-
halová z čísla popis-
ného 4. Bylo jí 88 let.**

**Oznamujeme vám, že
dne 12. listopadu
2019 zemřela paní
Anna Šperková
z čísla popisného 80.
Bylo jí 89 let.**

**Oznamujeme, že dne
10.prosince 2019
zemřela
paní Miloslava Van-
cová rozená Kubišto-
vá
z Tereziňých Darů
č.p.20. Bylo jí 87 let.**

Pranostiky na 1.čtvrtletí

Leden

Leden jasný – roček krásný!
Ryje-li krtek v lednu – končí zima v květnu.
Hojný sníh v lednu – málo vody v dubnu.
Za mlhavým lednem plíží se mokré jaro.
Leden tuhý, studený – bude duben zelený.

Únor

V únoru sníh a led, v létě nanesou včely med.
Leží-li kočka v únoru na slunci, jistě v březnu poleze za kamna.
Je-li v únoru zima a led, nebude nouze o žitný chléb.
Je-li únor mírný ve své moci, připílí březen s mrazem i v noci.
Na Hromnice – 2.února – se slaví i Světový den zasvěcených osob. V kostelích jsou svíceny svíce, které se potom zapalují při bouři.
Hromnicemi dříve končila vánoční doba. Svým obsahem je to třetí hlavní vánoční svátek. Připomíná událost, kdy Maria a Josef přinesli Ježíše 40 dní po narození do jeruzalémského chrámu, aby ho odevzdali Bohu.

Březen

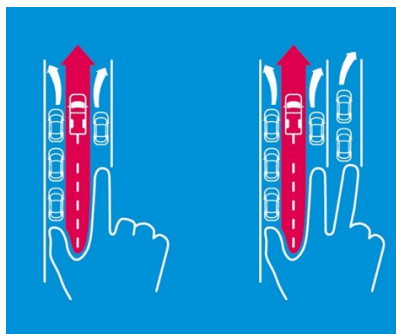
V březnu prach co zlato a stříbro – ale sníh pro osení jed.
Adventní sníh dočká-li březnového, nebudeš jít, sedláčku, ku, chleba rezného.
Březen suchý – mokrá máj – bude humno jako ráj!

Ulička pro život

Vážení a milí spoluobčané,

již v loňském roce jsme byli seznámeni s tím, jak se správně chovat při průjezdu záchranných složek na komunikacích, vytvořit tzv. ULÍČKY PRO ŽIVOT. Níže máte jednoduchou pomůcku, jak si uvědomit, kam uhnout, stačí se podívat na svou ruku. Vytvořením uličky můžete zachránit život! Toto si je třeba uvědomit i v případě, že se ve vašem okolí, tyto složky objeví a snaží se o záchranu člověka. Uvědomte si, že sice budete ihned vědět vše, ale svým **osobním vozem**, můžete zablockovat vozovku, kde tyto složky poté nebudou moci bezpečně a rychle projet. Svou zvědavostí můžete způsobit další komplikace. Věřte tomu, že informaci „co se stalo“ se dříve či později stejně dozvíte.

Lenka Čápková

7 000 těžkých osudů, 93 z Hradecka. Rodinám s vážným onemocněním pomáhají lidé po celé ČR

Vážné onemocnění dítěte či nečekaná onkologická diagnóza změni život od základů. K velké psychické zátěži a strachu o zdraví svých blízkých se přidávají i problémy finanční. A v tu chvíli podávají pomocnou ruku desetitisíce dárců po celé České republice, kteří již osmým rokem rodinám pomáhají prostřednictvím nadace Dobrý anděl. „Od vzniku nadace v roce 2011 Dobří andělé pomohli už 7000 rodinám, 93 z nich pochází z Hradecka. Aktuálně příspěvky každý měsíc rozdělujeme mezi více než 3,5 tisíce rodin, které zasáhla vážná nemoc,“ vysvětluje Šárka Procházková, ředitelka nadace. „U většiny rodin nemůže jeden z rodičů docházet do zaměstnání - ať už kvůli tomu, že onemocněl on sám, nebo kvůli péči o nemocné dítě. Pravidelná finanční podpora rodinám částečně umožňuje pokrýt chybějící příjem i náklady spojené s léčbou – speciální stravu, zdravotní pomůcky, doplňky stravy, rehabilitace, ale také například dopravu do nemocnice,“ dodává. Veškeré příspěvky dárců nadace odevzdává do posledního haléře rodinám.

O Dobrém andělovi se rodina z Královohradeckého kraje dozvěděla v nemocnici

V necelých dvou letech diagnostikovali lékaři Lukáškoví z Ohnišova leukémii. Pro jeho rodiče, kteří společně pečují ještě o desetiletého Tonda, to byla nečekaná rána. Náročná léčba změnila celý chod domácnosti. Paní Hana byla s Lukáškem v nemocnici, kde mu byla podávána chemoterapie, zatímco táta Pavel zabezpečoval finanční příjem domácnosti a staral se o Tonda.

„O Dobrém andělovi jsme se dozvěděli v nemocnici, kde jsme rovnou vyplnili žádost o pomoc. Hned následující měsíc nám přišel první finanční příspěvek,“ vypráví paní Hana a pokračuje: „Od té doby nám Dobří andělé pravidelně pomáhají. Z jejich příspěvků hradíme dopravu do čtyřicet kilometrů vzdálené nemocnice, speciální nízkobakteriální stravu a dezinfekční přípravky. Když vás potká vážná nemoc, postupem času se vám změní náhled na život, více si uvědomujete co je a co není důležité. Jsem ráda, že jsou lidé, kteří se neotočí zády a nabídnou druhým pomocnou ruku. Jejich pomoc nám přináší jistotu a stabilitu.“

Lukášková léčba probíhá od dubna minulého roku, a pokud vše půjde podle plánu, měla by být ukončena příští rok v dubnu. „Nyní jsme v udržovací fázi léčby, lékaři mu stále podávají chemoterapii, ale už jen v tabletkách. Nemusíme tak už jezdit na hospitalizace do nemocnice.

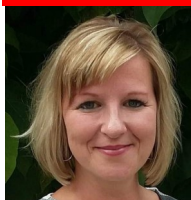
Těšíme se z toho, že se pomalu začleňujeme zpět do běžného režimu. Lukášek má ale stále hodně oslabenou imunitu, a proto musíme dbát na to, aby nedostal například běžnou virózu. Dříve měl úplně zakázaný kolektiv a museli jsme ho udržovat v takřka sterilním prostředí, nyní už je režim o něco volnější. Věřím, že nejhůř máme za sebou,“ dodává jeho maminka.

Každý měsíc dalších 100 rodin

Nadace Dobrý anděl přijme průměrně 107 nových rodin měsíčně. Rodinám pomoc Dobrých andělů doporučují lékaři, sociální pracovníci, ale i lidé z jejich okolí. Hlavní podmínkou pro přijetí je fakt, že se jedná o rodinu s nezaopatřenými dětmi, v níž se rodič nebo dítě potýká s onkologickým onemocněním, nebo kde dítě trpí jinou vážnou nemocí. Žádost, kterou rodina vyplňuje, musí vždy potvrdit lékař. Přijetí do systému pomoci, a tedy i odeslání příspěvku, pak trvá pouhých pár dnů. „Snažíme se vše co nejvíce urychlit tak, abychom mohli rodině hned první pracovní den měsíce následujícího po podání žádosti, poslat první příspěvek,“ vysvětluje Šárka Procházková a dodává: „Čím dříve začneme pomáhat, tím více rodině můžeme v těžké situaci ulehčit.“

"Naše 1. DRAKIÁDA"

.....Vyletěl si pyšný drak, vyletěl až do oblak. Z vysoka se dívá na svět, strašil by a neví jak....

Víte, že i u nás v Ohnišťanech létali draci? 12. 10. 2019 od 14. hodin se na hřišti začali slétávat draci a důvodem byla 1."Drakiáda," pořádaná v naší obci pod vedením Tomáše Frydryna a místních hasičů....

Chlapi se proměnili v kluky, sešli se již ve středu na sále hostince v Ohnišťanech a pod vedením Stanislava Frydryna se pustili do výroby papírových draků pro naše ratolesti. Musím uznat, že si dali s výrobou práci. Po večerech až do pátku lepili, skládali, vyráběli. I toto je forma, jak stmelit lidi v obci. Mít společný nápad, myšlenku, cíl a uskutečnit ho....

V sobotu, těsně před 14. hodinou bylo krásné počasí, ale vánek natož nějaký závan větříku-nikde. Ve 14. hodin to vypuklo a kde se vzal, tu se vzal i vítr. Draci děti se rozletli po celém hřišti za dohledu jejich rodičů a známých.

Musím konstatovat, že pro mne pouštění draků je velká neznámá a ráda se vždy přiučím novým dovednostem. Pouštění draků chce velkou trpělivost, zručnost a dovednost.

Když se "Draci vylítali", organizátoři akce svolali všechny děti do pergoly, kde si mohly samy vytvořit a dokreslit svého, jimi připraveného, papírového dráčka. Podívaná to byla kouzelná- děti, mamky, tety, tátové, strýčkové a další-lepili, kreslili, tvořili.

To nebyl ale konec akce. Dále byli vylosováni tři lístky úspěšného létání a dětem předány odměny v podobě dárkových taštiček. Ostatní děti dostaly tašky plné dobrůtek za účast a medaile s dráčkem.

Nechybělo ani pohoštění v podobě toustů.

Na závěr měli možnost si všichni ještě pustit do oblak "Lampion štěstí" a tím celá akce skončila.

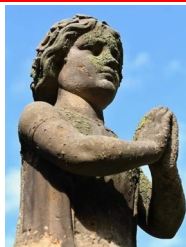

Tak, pánové, každý nápad se cení. Pokud vás napadne opět nějaká super akce pro děti, jste vítáni. Nezapomínejme, že to, co děláme pro naše děti je to nejvíc, co jim můžeme dát a dívat se na jejich rozzářená očička a slyšet jejich smích, je hnacím motorem našich činů.

Děkuji našim "Chlapům", že do této výzvy šli a zorganizovali další akci roku 2019 v Ohnišťanech.

Miroslava Vaculíková

"DUŠIČKOVÝ ČAS"

Každý rok vzpomínáme v ten samý den více na ty, které máme ve svých srdcích, a kteří nás již dávno opustili.....

Vždy na "Dušičky" se schází spousta lidí na našem hřbitově, aby zapálili svíčky, vložili na hroby svých známých, milých, jedinečných a drahých věnečky, svíčky, květiny a další předměty, které připomínají, jak moc na ně myslíme a vzpomínáme.

Mnohdy se v těchto dnech scházíme na tomto místě s lidmi, které jsme neviděli třeba celý dlouhý rok. Pak slouží takové místo k povyprávění, hřbitov mnohdy "dýchá a žije" osudem lidí, jejich životními příběhy. Zkuste někdy jen tak potichu vejít a vnímat ten úžasný klid. I já chodím na náš ohnišťanský hřbitov a při zapalování svíček jen stojím, vzpomínám a myslím na ty, které mám v srdci. Pevně doufám, že tradice "Dušiček" - svátku zesnulých nevymizí ve shonu dnešní uspěchané doby. Snažme se proto předat tento zvyk naší nové a mladé generaci s posláním vzpomínek.....

Miroslava Vaculíková

"Za růží a písničkou"

Obecní zastupitelstvo Ohnišťany vymyslelo super nápad "Což takhle opět po roce udělat pro naše občany výlet do Prahy?"

A je to tady. Dne 9. 11. 2019 se uskutečnil zájezd do Prahy s cílem muzikál s názvem "Čas růží". Nikdo z nás, co jsme se účastnili neměl ani potuchy, jaké představení bude. Jediné, co nám bylo jasné, že se budeme moci zaposlouchat do melodii a písní "Nesmrtelného" Mistra Karla Gotta.

Odjezd z Ohnišťan byl naplánovaný na 16. hodinu. Mohu konstatovat, že nikdo nepřišel pozdě, a tudíž jsme nikomu neujeli :-)

Po cestě jsme se zastavili na benzinové pumpě před hlavním městem Prahou, kde naši spoluobčané měli možnost načerpat energii v podobě kávy, toustů, párků v rohlíku nebo plechovkového piva a hurá vzhůru k velkoměstu.

Muzikál začínal v 19. hodin. Všichni měli čas si dát kabáty do šatny, dojít si na místo, kam i císař pán chodí sám, a dokonce se i občerstvit namíchanými drinky nebo vínem.

Třetí zvonění a "Čas růží" je tady.....Byl to hluboký zážitek. Hudba a spousta nádherných písní se prolínala s příběhem plným lásky. Myslím, že všichni si muzikál opravdu užili a za mě, písne pana Karla Gotta zůstanou nesmrtelné a věčné....

Odjžděli jsme zpět do Ohnišťan plni krásného kulturního zážitku.

Za mne, děkuji že se takové akce v naší obci konají. Byl to příjemný, podnětný a krásný výlet. Myslím že ti, kteří tam byli, také jistě souhlasí. Jsem ráda, že jsem mohla napsat tento článek a podělit se s vámi o tyto poznatky a zážitky.

Miroslava Vaculíková

"Sboreček Ohájek"

svých řad nejen naše ohnišťanské dětičky, ale také "potěšeníčka" z okolních vesnic.

Během tohoto roku 2019 byl sboreček přítomen mnoha akcím - "Vítání občánků", "Zahájení prázdnin", "Drakiádě", "Oslav k 30 výročí sametové revoluce", ale také jako proměněný v "Andělský sbor" na "Rozsvícení stromečku" v našich Ohnišťanech.

Smekám před trpělivostí děvčat, která tento sboreček vedou. Patří jim velký dík i za obětavost, se kterou se pouští do všech "Ohnišťanských" akcí i přes nízký věkový průměr dětí.

Tento článek vznikl z důvodu poděkování děvčatům. Jen tak dál a opravdu děkujeme.

Miroslava Vaculíková

Kdo to zpívá? Kdo to je? No přeci, náš Ohájek. Sboreček, který nabírá do

Rozsvícení vánočního stromčeka u nás v Ohnišťanech dne 30. 11. 2019

Až budete číst tento článek, budete mít rozbalené dárky, sněden bramborový salát a budete možná přemýšlet, jaký ten rok 2019 vlastně byl?

Vy, kteří jste odložili své nejen pracovní povinnosti, ovladače od televizorů nebo mobilní telefon a přišli jste reálně s námi rozsvítit společně náš vánoční stromček u nás v Ohnišťanech, máte snad jedno-dušší hodnocení. Malinko jsme Vám totiž napověděli - v našem příběhu.

Novinkou letos bylo, zahájení o hodinu dříve tzn. 14,30 h, z důvodu většího světla a možná i „tepla“ a zavření po dobu vystoupení občerstvení. Jelikož se obsluže věnují i lidé, kteří mají své blízké učinkující v představení. Myslím, že toto budeme praktikovat i v příštích letech, jelikož se to osvědčilo. Třeba se to někomu nelíbilo, ale nemůžeme vždy myslet jen sami na sebe, ale i na ostatní. Naše „ochranka“ to všem patřičně vysvětlila ☺. Mohli jste ochutnat výborný guláš, který nám uvařila paní Zdeňka s Aninkou, kdo ochutnal, neprohloupil. Dále v našem „menu“ nechyběl chleba se škvarkovou pomazánkou, párky v rohlíku, teplé a studené nápoje a něco dobrého sladkého do bříška.

A je tady 15 hodina, Tomáš hlásí první, druhé, třetí zvonění, nervozita stoupá a jdeme na to. Z reproduktorů se ozve úvodní hlas vypravěče Vaška, který nás ztíší a Ohnišťanský vánoční příběh s andělskou návštěvou začíná. Po loňském příběhu (Vánoce před 100 lety), bylo zvoleno téma se shrnutím dění v obci v letošním roce. Naše dámy, se posadily na lavici a celý rok nám převyprávěly, vyslovily i přání vidět znovu pohádku Anděl Páně 2, tím jsme pozvolna přešli z příběhu do pohádky. Naši malí kouzelní andílci z Oháječku nám zazpívali koledy. Nebeskou bránou se nám procházel sv. Petr s Marií, který neustále hledal toho Petronela. Ten samozřejmě řádl s čertem Uriášem a ještě k tomu chtěli zkoušet naši Abatyši, která z toho byla celá roztfesená, nemohla najít svého Milana, až z toho musela jít k Anči na doučování. Švadlenka Eva se svou dcerou Elenkou, nám pověděla, že prý bude snad prodávat brambory na ohnišťanském trhu ☺. A jsme u konce našeho ohnišťanského příběhu, Oháječek pod vedením Haničky a Miši nám dozpíval koledy, Petronel si uvědomil, že je Anděl Páně a hlasem vypravěče nám dozněl náš příběh.

Příběh nám skončil, a co bylo dál? No přeci teď by měl přijít Mikuláš, Anděl a čert, jako každý rok, ale letos mezi příchodem Mikuláše, bylo malé překvapení. Naším hasičům byla totiž zástupci projektu Elektrowin předána finanční poukázka za vybírání elektroodpadu, více o tomto předání se zjistíte dočtete v článku od hasičů.

Mikuláš si vynesl básničky, písničky od zpívajících dětí, Anděl rozdál nadílku a čert? No ten se některé snažil drobek postrašit, ale v dobrém, to také musí někdy být. Mezi nadílkou pro Vás bylo připraveno další překvapení v podobě svíček přání. Každý, kdo si přišel ke koupališti, mohl si zapálit svou svíčku přání a donést na místo určené, aby poté vynikl obrazec, kterého jsme chtěli docílit. Tudíž při poslední svíčce se objevilo velké srdce a rok 2020. V našem koupališti v pozadí s kostelem, dovolím si napsat, vypadalo opravdu krásně. Snad nám všem to svítící srdce přinese do roku 2020 jen samé příjemné věci.

A co stromček? Ten nám jako každý rok slavnostně rozsvítila paní starostka Eva a poté už děti mohly vypustit své balonky přání, na které se snad všichni těší a podívat se na Ježíška, který spí v jesličkách.

Nejde zde zmínit několik provozních informací, první je nazvučení a moderování celého odpoledne, vím, že s tím je opravdu spousta starostí a není vůbec technicky jednoduché propojit nejméně 7 mikrofonů a ještě k tomu venku, kde je velká vlhkost. Teme, Fendo, díky Vám všichni mohli snad vše slyšet a užít si vše naplno. Velké poděkování patří také obecnímu úřadu za podporu a pomoc, jak se samotnou přípravou, tak finančním zajištěním celého odpoledne od nadílek po balonky a aj.. Bez této pomoci, bychom tyto akce dělat nemohli.

A jsme u konce našeho odpoledne, naše dámy nám dovprávěly svůj loňský a nový příběh, tím se jim splnilo jejich přání. Vše má někde svůj začátek, ale i konec, tak jako náš příběh v tomto roce. V roce 2019, jaký příběh tady bude někdo vyprávět za 100 let? To nevíme, ale přejeme si, aby byl se šťastným koncem. A také, aby lidé byli schopni se takto sejit, komunikovat spolu, pomáhat si a přijímalí vše s pokorou a ne se samozřejmostí. Ne poprvé jste si mohli všimnout, že se snažíme propojit několik generací, což je doufám pozitivní, jak pro nás, tak i pro naše mladší účastníky. Třeba jim tím něco předáme, možná i něčemu naučíme, že mohou jednou takto fungovat v naší obci nebo tam, kam je vítr zavane.

Všem účinkujícím, pomocníkům VELKÉ DÍKY! Ale také DÍKY Vám divákům, kteří jste se přišli podívat, protože díky Vaší účasti a snad úsměvům na tváři, víme, že to, co děláme, má smysl.

Přejeme Vám pohodu, štěstí, zdraví a klid nejen o vánočních svátcích,

ale v celém roce. Radujte se i z maličkostí, protože někdy ta maličkost, dovede udělat tu největší radost.
KRÁSNÉ VÁNOCE VÁM VŠEM.

L. Čapová

30 let svobody

Pojem 30 let svobody, je velmi výstižný pro toto výročí. Dne 17. 11. 2019 uplynulo 30 let od pádu komunismu u nás v Československu. Ti, co tuto dobu aktivně prožili, mají zajisté každý svůj názor a pohled na roky prožité před rokem „89“. Ti co se narodili do doby po tomto roce a významné události, si již nedovedou ani představit, že by například nemohli vyjet jen tak za hranice naší republiky k vysněnému moři, museli si vystát frontu na 2 banány, mohli si koupit „džíny“ pouze v Tuzexu a ještě za bony. Nebo jít studovat, ostatní snad zde ani popisovat nebudu.....

Na počest 30- ti let se naše obec rozhodla, že vysází na návsi k lípě svobody, další 3 lípy srdčité, za každých 10 let 1 lípu. Kdo chtěl, mohl pomoci se sázením, poté bylo v místní hospodě na sále připraveno posezení s malým pohoštěním. Bylo velmi překvapující, kolik spoluobčanů přišlo tento den oslavit.

Připravené písničky nám zazpíval, jak jinak, než náš Oháječek.

Pomalů se přesouváme k informacím této doby, které nám ve svém projevu přečetla paní starostka Ing. Eva Jiříčková. Kdo dobře poslouchal, mohl se dozvědět něco z naší kroniky, ale i o aktivním prožití „převratných“ dnů vysokoškoláků v Liberci.

Zpracovaná projekce s autentickými černobílými fotkami zachycenými fotografem Janem Šibíkem, nás přenesla do retro foto, spousta z nás tam našla své věci ze svého dětství. Na připomínku a nezapomnění této doby, byl natočen videoklip M. Ztraceného, který se jmenuje **Naše cesty**, klip končí slovy: „**Svoboda nebyla vždy samozřejmostí**“, kdo neviděl, pusťte si, možná si spoustu věcí uvědomíte.

Odpolednem nás prováděl Tomáš Č., tak tomu nemohlo být jinak i večer, myslím, že se končilo v pozdních ranních hodinách, tak nevím, to si musí zhodnotit každý sám, jak byl spokojen ☺.

Na konec tohoto článku bych jen chtěla dodat – **NEZAPOMÍNEJTE!**

Poznámka: Dovolím si Vás touto cestou poprosit ještě o jednu věc, pokud někdo mluví

nebo má proslov, je slušnost poslouchat nebo se ztížit, uvědomte si, že si dal určitě spoustu práce s přípravou a třeba byste se dozvěděli spoustu zajímavých věcí. A druhá věc je, že rušíte ty okolo, které to zajímá. Děkuji za pochopení.
L.Čáповá

Výročí 30 let od revoluce

Obecní úřad Ohnišťany zorganizoval 16. listopadu vzpomínkovou akci při příležitosti třicátého výročí Sametové revoluce. Začátek byl u Hasičského domu, kde se symbolicky vysadily tři lípy za tři uplynulé dekády. Následně se lidé přesunuli na sál Obecní hospody, kde návštěvníci obsadili plně sál. Na každý stůl obec připravila drobné občerstvení, o pití se už staral pan hospodský.

Připravený program navazoval po celý zbytek odpoledne a trval až do ranních hodin. Lenka Čápková nádherně sestříhala video, ve kterém se objevovaly dnes už retro věci, které většina lidí z naší obce zažila nebo měla doma. Poté pronesla pár slov starostka, kde se dotkla i historie naší obce a citovala z obecní kroniky. Návštěvníky kulturně obohatil i dětský sboreček Oháječek za doprovodu Miši Čápkové a pomoci Aji Vrbové. Následovalo promítání dobových reklam a po sále bylo slyšet vzpomínání. Velmi hezkou vsuvkou byl nový videoklip od Marka Ztraceného. Na povídání a projekci navázal Tomáš Čáp se zábavou. Tancovalo se, lidé se bavili, a tak to má být.

Za mou generaci беру tyto akce velmi pozitivně, protože mladí lidé mohou zjistit, jak to tehdy vypadalo a poděkovat starším generacím za svobodu, kterou pro nás vybojovali. Myslím, že nejen jménem svým, mohu poděkovat obci za organizaci této vzpomínkové akce a příjemného dne.

Adam Jiříček

Turnaj v zorbing fotbale

V září se konal již třetí ročník turnaje v zorbing fotbale. Letos netradičně vyšel termín na neděli, ale i přesto se naplnila kapacita a sešlo se 12 týmů. Počasí se opět vydařilo a nezbývalo nic jiného, než se vrhnout na zápasy.

Letos se bohužel turnaji nevyhnula zranění, a tak hned po prvním zápase musel odstoupit tým Agro. V jejích skupině čekalo hráče tedy o zápas méně, o to větší byla motivace se porvat o postupové příčky. Turnaj probíhal v příjemné atmosféře a zdravé rivalitě, která ke sportu patří. Soutěžící se nejprve utkali ve dvou skupinách o 6 týmech, ze kterých vzešlo osm postupujících do play off. Tam mohli diváci sledovat urputné boje o postup a vítězství v turnaji.

Mezitím si děti hrály v zorbingových koulích, které zrovna nebyly využívány k zápasům a myslím, že si to také užily. O občerstvení nebyla nouze, tousty, párky v rohlíku i klobásy se snědly všechny.

Vítězem turnaje se stal tým Třtěnice, druhé místo obsadili domácí Pivoňky, třetí Skřivany, čtvrtí domácí Hasiči. Další pořadí: Dynamo team, FC Skladníci, Štenclové, KPK, Chlupatý koule, Barbíny, Toústy, Agro.

Jméno organizátorů děkujeme všem hráčům, divákům, fanouškům a také lidem, kteří nám s organizací pomohli. Těšíme se na vás příští rok.

Adam Jiříček

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
10	0,7	×	2,1	0,5	1,4	0,5	1,3	4,8	3																
BARBÍNY	12	×	2,0	1,2	0,5	1,4	5,1	3																	
SKLADNÍČI	5,0	0,2	×	1,9	5,2	0,2	1,1	0,6																	
2. PIVOŇKY	4:1	2:1	4:1	×	5:0	1:4	13:7	12																	
ŠTENCLOVÉ	5:0	5:0	2:5	0:5	×	2:2	10:7	7																	
FC SKLADNÍČI	3:1	4:1	2:0	4:1	2:2	×	15:13																		

Dámy - je to zcela jinak

V minulých dnech při mé návštěvě hřbitova jsem u vchodových vrat zastihla dvě dámy, které četly informační tabulky umístěné na vratech. Jedna právě říkala té druhé – víš, já nemám brýle, ale podle fotky je tady pohřbený nějaký obyčejný farář. Než jsem jim stihla vysvětlit, že to vůbec nebyl „nějaký obyčejný“ farář, tak vhuply do auta s pražskou poznávací značkou a byly pryč. Nejen, že jsem jim nemohla říci, kdo to byl pan Josef Hanuš, ale ani nevím, kdo ony dvě ženy byly! Prošla jsem hřbitov, zda nenajdu na některém hrobě nasvícené svíčky – ale – nikde nic!

Rychle jsem vzpomínala, kdy jsem o Monsignore Th. Dr. Josefu Hanušovi psala ve Zpravodaji – bylo to v březnu 2010, tedy více než před 9 roky a řekla jsem si, že nebude na škodu, když o něm a rodině Hanušových napíši znovu.

Hanušovi přišli do Ohnišťan z Mlázovic po roce 1820. Nastěhovali se do koupeného domu číslo popisné 112, ale kdoví, jaké číslo popisné to tenkrát bylo! Číslování domů uzákonila jako povinné Marie Terezie a provádělo ho vojsko. Číslovalo se obvykle po směru hodinových ručiček. Číslo „1“ dostávala nejdůležitější budova v obci. Rychta – radnice, fara nebo panské sídlo.

O domě číslo popisné 112 – Fíbrovi – se uvádí, že byl postaven ještě za Albrechta z Valdštejna a byl velice rozlehlý a spojený s domem č. p.105 – Makovičkovi – brankou, kterou se vycházelo ze vsi.

V roce 1873 – o masopustním úterý, jedna maškara vystřelila z ládovačky nabitě koudelí do došků na střeše, zapálila dům a ten celý shořel. Byl opraven a vlastně znovu postaven do podoby, kterou ještě my, ti nejstarší v obci, pamatujeme. Dnes na tom místě, stojí krásný dům Bezvodových. Paní Magda Bezvodová je vnučkou pana exstarosty Josefa Hanuše. Za další uplynulá léta se Hanušův rod rozrostl. V roce 1896 byl jeden z Hanušů zvolen zastupitelem, ten však bydlel v čísle popisném 24 – později tam bydleli Jarošovi a nyní Kopáčovi a ti postavili opět zcela nový dům. Původní majitel, který č. p. 112 koupil, se nedožil dlouhého věku a zemřel. Zanechal po sobě vdovu a devět dětí. Z nich nejstarší v té době 19letý Jan, se musel hospodářství ujmout a ostatním sourozencům dát věno. Bylo to velmi složité! V roce 1897 předal hospodářství synovi Františkovi, který zemřel roku 1915.

JOSEF HANUŠ,
abiturient výššího gymnasia v Jičíně.

Abychom mohli objasnit příbuzenský vztah „našeho“ exstarosty Josefa Hanuše a Monsignore Josefa Hanuše, je třeba napsat, že „nás“ Josef Hanuš byl synem Františka Hanuše a Monsignore Josef Hanuš Jana Hanuše. Jan a František byli bratři, tudíž jejich synové byli bratrance.

Vratme se však do roku 1876, kdy se o svátku Tří králů v domě č. p. 112 narodil Josef Hanuš.

Jako dítě vychodil školu v Ohnišťanech a protože se projevoval jako mimořádně nadaný, přestoupil v roce 1886 – 1887 na reálné gymnázium v Novém Bydžově. Po jeho absolvování přešel na gymnázium v Jičíně, kde studoval roku 1887 – 1894. Navštěvoval nynější Lepařovo gymnázium. Škola byla pojmenována podle významného jičínského jazykovědce. Tento je pohřben na jičínském hřbitově, kde má svou hrobku. Protože tato je ve špatném stavu, schválila nedávno Rada města Jičína její opravu. Rozpočet je vyšší než 400.000 Kč a renovovat ji bude firma Artegram z Lužan. Dokončena bude do konce dubna roku 2020.

JOSEF HANUŠ
po vstupu na kněze.

Opět jsem malinko odbočila – Omlouvám se !

Roku 1894 vstoupil Josef Hanuš do arcibiskupského semináře v Praze a po čtyřletém studiu teologie byl dne 17. července 1898 vysvěcen na kněze. A tady opět trochu odbočím! Kladu si otázku, proč Josef Hanuš se stal knězem? Byla to otázka jeho víry? Nebo důvody finanční? Nebo nešťastná láska? Nebo přání a tlak jeho rodiny? To se už asi nikdy nedozvíme! Toto své zaměstnání – správně řečeno poslání – vykonával se vši vervou a důsledností! Byl kaplanem, administrátorem, katechetou, adjunktem české bohoslovecké fakulty, po dalším studiu byl povýšen na doktora bohosloví, profesora náboženství.

Obdržel stipendium od ministerstva školství a pobýval ve Francii. V Paříži studoval na Institutu katolickém, na Sorbonně a v Národní bibliotéce. Hovořil šesti jazyky, latinsky, francouzsky, anglicky, německy, italsky a polsky.

Když 20. dubna 1928 zemřel, byl církevní svět otřesen! Dotklo se to však i života politického a společenského. A také i ohnišťanského! Protože Monsignore Hanuš byl zde dne 24. dubna 1928 pohřben do Hanušova rodinného hrobu. Z písemných zdrojů opíši popis smutečních obřadů:

Krásný jarní den, slunko od rána po dlouhé době zimy a dešťů mile hrálo, aby zároveň mírnilo bolestnou náladu při pohřbu vynikajícího ohnišťanského rodáka. U rakve vystavené v rodném statku zesnulého, kam proudili neustále sourodáci a obyvatelé z blízkého i vzdáleného okolí, vykonal obřad

všdp. kanovník – kancléř z Hradce Králové Fr. Kutnar, za asistence četných kněží. Rakev pak vložena na pohřební vůz, před nímž kráčel sbor hasičský a zpěváci, duchovenstvo počtem 30 v rochetách, za rakví pak profesori bohoslovecké fakulty pražské se zlatými řetězy, příbuzní, hosté a veliký zástup účastníků. Průvod bral se do farního chrámu Páně sv. Václava, který, ač přehlšen, nepojal všechny účastníky.

Od školy ke kostelu tvořily špalír dívky se svými učiteli. Ještě jeden opis zde doslovně ocituji – je z pamětní desky v našem kostele: „V uctění památky slavného rodáka zdejšího J. M.Th. Dr. Josefa Hanuše, kanovníka u sv.Víta, docenta Karlovy university, místopředsedy Lurdského spolku, zakladatele a prvního předsedy spolku francouzských katolických přátel „Anities catholiques franncaises de Prague“.V den desátého výročí jeho úmrtí 20. dubna 1938 věnují jmenované spolky.“

Pokud by toto mé povídání náhodou četly ony dvě dámy, snad je dobře, že jsem je zaslechla a napsala jsem tento článek o „nějakém obyčejném farářovi.“ !! Tím byl také, ale především to byl významný, laskavý, vzdělaný a neobyčejný člověk a kněz.

L. Š.

Původní dům č.p. 112

Hrob Th. Josefa Hanuše

Upozornění k článku Klicperovci ve Zpravodaji číslo 40.

Děti dne 7.února 1965 sehrály pohádku Červená Karkulka.

A dne 19. března 1967 pohádka Jednou ranou tři sta zabil.

Děti měly hraní divadla velmi rády! Mělo to však různá úskalí a komplikace. Jak postupovaly do dalších ročníků a odešly na jinou školu, vždy se ta sehraná parta rozpadla.

A také už se vědělo, že činnost zdejší školy bude ukončena a tak – jak učitelé tak děti – ve svých dramatických aktivitách – ustávali až přestali úplně.

Ještě teď, kdy si na to naši kluci – dnes už vážení důchodci – vzpomínají, dostávají takový zářivý, na děti podobný výraz a jejich vzpomínky nemají konce!

Ovšem – to už nebyli Klicperovci, ale žáci základní školy!

Ještě jednou byl později udělán pokus o určité herecké vyjádření. Dne 23.května 1970 bylo předvedeno Staročeské kácení máje.

A dne 13.června 1971 byla předvedena ukázka Staročeské svatby.

Obojí organizačně i ekonomicky bylo zajištěno manželi Šimonovými. Patřilo to spíš do folklorních letních slavností než na jeviště. Všem účastníkům se to velice líbilo! Ano, lidé se chtějí bavit, ale každá doba, vždy poznamenaná časovým postupem, má své vlastní vyjádření. A pak už se jenom nostalgicky vzpomíná ! L. Š.

Píši tam o tom, že činnost Ochotnického divadelního spolku Klicpera byla ukončena v roce 1957. A to je pravda! Ovšem – dramaturgická činnost byla ještě zcela sporadicky křísena. O to se snažila zdejší základní škola, vedená ředitelem Jiřím Drábkem a jeho manželkou paní učitelkou Milenou Drábkovou.

Dne 27.března 1966 to byla pohádka Stříbrná studánka.

Vánoční výstava

z proutí panem Dobešem! Pak ještě zbývalo koupit si domů kvetoucí kytičku od Jónů a plni těchto ryze vánočních pocitů odejít domů
Díky za tuto hezkou chvíli, milé dámy!

Kdo? - No přeci Tradiční vánoční výstava! Přiznávám se, že jsem se té "třináctky" trochu bála! Ano, byla opravdu už třináctá!

Ukázalo se však, že naše ženy ze Spolku ohnišťanských žen nemůže nic ohrozit - ani ta třináctka!

Bylo to krásné, voňavé skořicí, vanilkou a punčem a na přípravě se podílelo mnoho lidí. A co tam bylo zajímavých věcí, které vánoce dělají vánoce! Mohli jste si zakousnout obložený chlebiček nebo několik druhů různých zákusků. To vše zapít horkým punčem nebo moštem od Vondráčků. Také jste se mohli pokusit o vytvoření svícnu nebo andělíčka a zajistit trubičkou od Kubišťů.

Potom pozorně prohlédnout vystavenou keramiku nebo bižuterii a výrobky, které nabízeli klienti z ÚSS v Chotělicích, nebo věci, vyrobených v chráněné dílně v Hradci Králové a Spolkem ohnišťanských žen. Výtěžek tohoto posledního jmenovaného výrobce bude odeslán nadaci Dobrý anděl.

Také nešlo nevšimnout si vánočních výrobků našich nejmenších dětí z mateřské školy a nechat se inspirovat krásnými, přímo umělecky zdobenými perníčky! Nebo se naučit plést nejen z papíru, ale i

LŠ

P.S. Po uzavření výstavy byla spočítána účast – byla zjišťována „knoflíkovou metodou“ – a tak víme, že tudy prošlo 475 návštěvníků! Všem děkujeme za to, že jste přišli!

MATEŘSKÁ ŠKOLA OHNIŠŤANY

zima a začalo nám to čarovné a tajuplné období přicházejících Vánoc, čekání na Ježíška, užívání si adventní atmosféry všemi smysly. Pojďme si, ale nejprve shrnout, co se ve školce od října do prosince událo a jak se nám to povedlo a líbilo.

Určitě stojí za zmínku tvořivá dílna pro rodiče a děti v odpoledních hodinách, která se konala v prostorách mateřské školy. Děti tvořily společně s rodiči z podzimních materiálů, jako jsou šišky, kůra ze stromů, šípek, listy. Vyráběly se podzimní lampičky, zápich do květináče, ježci, podzimní

obrázek na zeď (ubrousková technika), podzimní dekorace do květináče apod. Bylo to příjemné odpoledne, jak pro nás, zaměstnance mateřské školy, tak doufáme i pro rodiče, kteří určitě odcházeli s hřejivým pocitem, že strávili odpoledne se svými dětmi. Také jsme navštívili mateřskou školu v Převýšově, udělali jsme si s dětmi výlet vlakem. Moc mile nás zde přivítali, ukázali celou školku a také hračky, se kterými si mohly děti pohrát. Čekalo na nás občerstvení a děti si stihly i zařadit na jejich školní zahradě. V měsíci říjnu za námi ještě přijelo divadlo Štemberk a pobavilo děti poučnými veselými pohádkami. Také jsme se opět zapojili do sběru papíru. Společně s vámi jsme naplnili kontejner a utrhli jsme 510,- Kč. Bohužel mnohem méně než předchozí sběry. Sběrný papír nyní papír odmítají. My ale věříme, že se to zlepší a budeme opět papír sbírat. Prý snad na jaře. Tak prosím, vydržte a skladujte nám papír do příštího možného sběru. Velké poděkování všem, kteří se s námi do sběru papíru zapojili.

Listopad nám přinesl fotografování dětí, výstavu „dýňáků“ před mateřskou školou a návštěvu školky v Prasku. Přijely se na nás podívat děti a paní učitelky z jiné vesnické školky, moc se jim u nás líbilo a my jsme na oplátku pozváni zase k nim. Už se moc těšíme.

V rámci školního projektu „Školní rok s barvičkou“ máme projektové barevné dny. Již byla barva červená, žlutá, hnědá a v prosinci nás čeká bílá barva. Děti přijdou jeden den v daném měsíci oblečené do té jedné barvy a podle ní se řídí celý den. Takže teď jsme opustili barvu hnědou. Děti přišly už ráno do MŠ v hnědém oblečení, pekli jsme hnědé perníčky, sbírali jsme hnědé kaštiny a ořechy.

A nesměla chybět ani naše, již v pořadí druhá, dílna pro ženy, která se konala týden před začínajícím adventem. Ženy se přišly na chvilku zastavit a vytvořit si něco milého, co jim udělá radost. Při tvoření jsme si vychutnávaly nastávající adventní atmosféru při různých dobrotách, které připravila naše paní kuchařka a co jsme si přinesly. Ještě jednou děkuji všem za účast, bylo to příjemné a inspirativní odpoledne.

Měsíc prosinec jsme zahájili rozsvěcením stromčku před naší mateřskou školou. Přišla k nám Barborka a přinesla dětem dobroty. Mikuláš s andělem a čertem k nám také našli cestu, a protože máme ve školce samé hodné a šikovné děti, tak nám tam, věřte nevěřte, všechny zůstaly ☺. No, a tak jsme se rozhodli ještě více nasát tu atmosféru přicházejících Vánoc a navštívili jsme Hrádek u Nechanic, kde jsme se seznámili s tradicemi a zvyky. Děti se zde dozvěděly např., z čeho se dříve vyráběly ozdoby na stromček, proč se pouštějí tzv. „lodičky“, z jakého důvodu se lilo olovo, nebo proč se hází bačkorou.

A pomalu se nám

bliží očekávaný vánoční čas. Děti připravily společně se zaměstnanci mateřské školy „andělskou vánoční besídku“ a potěšily s ní rodiče i babičky a dědečky. Velké poděkování dětem i vám děvčata z naší školky.

Závěrem bych chtěla také poděkovat všem, kteří se s námi zapojili do soutěže „Domestos pro školy“. V prosinci soutěž končí, výsledky po ukončení zveřejníme.

A protože jsme, jak vidíte, soutěživí, tak jsme se s velkou pomocí Obce Ohnišťany zapojili do projektu na získání dotace z Ministerstva životního prostředí, „Přírodní zahrada“. Věříme, že dotace dopadne, a že naše školní zahrada „rozkvete“. Držte nám palce. Tímto moc děkuji celému zastupitelstvu obce za spolupráci a vstřícnost.

Přejeme všem z celého srdce lásku, štěstí a zdraví. Krásné a kouzelné Vánoce, v duších něhu a pohlázení. Děti a kolektiv mateřské školy.

Mgr. Radka Valášková
ředitelka školy

Vánoční výstava

Když začne podzim ukazovat své barevné listy, sluníčko je níže, venkovní akce jsou téměř u konce, dodělávají se poslední podzimní úpravy, a teď by měl přijít ten zasloužený odpočinek. Uf. Tady v Ohnišťanech je to ale jiné, začíná se řešit vánoční výstava, co nabídnout návštěvníkům, co si budou moci vyrobit, zákusky, chlebičky samozřejmě punč, ten nesmí na této akci chybět. Dále kdo může a chce pomoci, jaké budou dekorace a spousta, jiných věcí okolo.

Mávnutím kouzelného proutku je najednou 23.11.2019 den D, začíná výstava. U vchodu Vás vítá paní Bohunka, která po Vás chce již tradiční knoflíček, kdo chce, může napsat svůj vzkaz pozitivní i negativní, prostě jaký chce do návštěvní knihy. A teď můžeme jít dále, co nás čeká? Nechybí perníčky, svíčky, keramika, živé vánoční kytky, svícny, výrobky z látky, mýdla, korálky, mošt od Vondráčků, adventní věnce. Všechny tyto výrobky jsou ruční výroba našich prodejců. Nové výrobky, s kterými jste se na této výstavě mohli setkat, byly z chráněných dílen, šité výrobky, svíčky, koupí těchto výrobků jste podpořili dobrou věc.

Když si člověk něco vyrobí sám, nejen že se projeví jeho zručnost, ale také fantazie, to vše jste si mohli vyzkoušet. Možná jste zjistili, že vyrobit takový svíček, není zas tak rychlé a jednoduché, ale výsledek nakonec krásný. A co takový andílek? Z obyčejné brizky, přilepit hlavičku, udělat vlasy, křídla a je na světě. Možná Vám dělá radost někde doma na okně.

Koupit si punč a něco dobrého k tomu? Není problém, ručně spekané oplatky od Kubišťů z Hořic nebo zákusky, které každý rok napečou místní mladé paní, dámy, ale také hlavně naše (snad se nikdo neurazí) „starší“ dámy a bez říkání přinesou nebo zavolají: „Stavte se u mě, napekla jsem Vám na výstavu“. Toto vše si můžete zakoupit k ochutnání a nejen to, každý rok jsou pro Vás připraveny i chlebičky od paní Zdeňky.

A jsme uprostřed sálu, naše školka se s dětmi, možná i jejich rodiči vyřádila a ukázala všem, že určitě ve školce nezahálí. Druhý prostřední stůl představil výrobky šikovných rukou pořadajících dam, včetně dekorací na zdi, v oknech, venku a před vstupem do sálu, včetně, ve vánočním stylu nazdobených krejčovských figurín v rohu sálu. Bylo zvláštní sledovat, jak každý při přípravě výstavy bez říkání ví, co má dělat, kam co a jak připravit, naaranžovat...

Vytopeným sálem se lehce rozléhala vánoční atmosféra, včetně koled, no, možná vlivem hlučného topení a počtem 485 návštěvníků, nebyly úplně všude slyšet, ale to je asi to nejmenší a pochopitelné.

V rámci příprav na výstavu se na obecním úřadě konala „tvorivá dílna“, kterou uspořádala Hanička Mejdrová. Vyráběly se zde stromy života a náušnice z drátků, a také ozdobné

kytičky na oblečení. Zde vznikl nápad, prodávat hotové výrobky na výstavě v rámci nadace Dobrý Anděl. Proto Vaši pozornost mohl upoutat i letáček u výrobků „Obec dobrých andělů“, což díky počtu lidí přispívajících této nadaci v naší obci už opravdu je. Výtěžek z prodeje výrobků byl 2.800,- Kč, tuto částku „dámy“ zarovnaly na krásné 4.000,-Kč, a aby toho nebylo málo, zastupitelé obce Ohnišťany odsouhlasili dorovnání do celkové částky 10.000,-Kč. Částka bude odeslána této nadaci, konkrétně bychom ji chtěli darovat rodině z obce Ohnišov v našem kraji, o které se dočtete v tomto zpravodaji. Velké díky Vám všem, kteří si zakoupili třeba kytičku na podporu, dámám za navýšení a zastupitelům za odsouhlasení dorovnání na tuto úchvatnou částkou. Je vidět, že v naší obci žijí lidé s dobrým srdcem.

A teď zpět k samotné výstavě, snad na Vás všechny, kteří jste navštívili výstavu „dejchla“ vánoční atmosféra, přišli jste domů spokojeni a naladěni na Vánoce. Co víc napsat? Letos již 13-tý ročník výstavy je již minulostí, tak se můžeme těšit na ten 14-tý, co bude zase za novinky ☺

Velké díky všem, kteří se jakkoli podíleli na přípravách výstavy. Přejeme Vám hodně zdraví a sil do příštích let, spoustu nápadů, pomocných a šikovných rukou a hlavně pohody, ta k tomu také patří.

Kloubouk dolů před Vámi všemi!

L. Čápová

Sokolníci

Dne 21. 9. 2019 se konal na místním hřišti již tradiční sraz Sokolníků.

Z pohledu přizvaného diváka jsem zjistila, že vše má svůj řád, ranní nástup, podání informací o místním prostředí, kam se půjde, co dravci mohou lovit, no málo toho nebylo. Kolem 11 hodiny se sokolníci rozcházejí do vozu, který je rozveze po okolí.

Ve 3 hodiny se postupně vrací zpět na hřiště, kde na ně čeká občerstvení, o které se letos postaral Roman T. s Pěťou Š.. Po celodenním chození, přichází chvilka zaslouženého odpočinku a už se blíží zhodnocení celého dne. Opět přichází nástup do 2 řad, hosté a domácí, krásná dáma v uniformě zahájí nástup zatroubením na svůj nástroj. Pánové v uniformách sundají ze svých hlav klobouky a poslouchají, přichází zhodnocení celého dne a ukázka ulovených zvířat. A teď už zasloužené posezení v pergole, kdo chtěl, mohl se vyfotit s dravcem přímo na ruce. Tak pánové, Lovu zdar. L.Čápková

Korálkování

Dne 5. 11. se v prostorách obecního úřadu konalo příjemné setkání Spolku ohnišťanských žen s cílem udělat něco pro dobrou věc, naučit se současně něco nového a užít si chvilku tvoření a relax s ním spojený. Sešly jsme se ve velkém počtu a přidaly se k nám i nadšené malé tvořilky, kterým tímto díky za účast.

Pracovalo se na několika frontách, stanovištích. Ten, kdo měl respekt ke korálkům, se vrhl na tvoření broží. Byly rozděleny úkoly vycházející z procesu výroby a tento tým nakonec vytvořil neuvěřitelných 50 broží. Další parta se učila vyrábět z korálků stromy života. Všechny naše výrobky byly nabízeny na Vánoční výstavě pořádané naším spolkem a obcí Ohnišťany a výtěžek z jejich prodeje putoval na konto organizace Dobrý anděl. Moc mě těší, že je tu tak velké množství lidí, kteří jsou ochotni investovat svůj čas a energii do činností, které přináší jiným radost a užitek.

Hana Mejdrová

Hrdinové – oběti !

Dne 30. září 2019 v 19,00 hodin na ČT1 v pořadu Události bylo připomenuto 81. výročí, kdy byla podepsána Mnichovská dohoda – historická a pro náš národ tragická událost! Zároveň byla odvysílána reportáž, jejímž autorem je historik a spisovatel PhDr. Vladimír Bružeňák. Ten znovu popsal událost z Krajkové na Sokolovsku, kde byl zabit náš občan Stanislav Kareš se čtyřmi dalšími muži.

Pan doktor Bružeňák se touto – v pravdě už válečnou vraždou zabýval zpětně mnoho let a pokoušel se ji objasnit. Oficiálně – totiž – nikdy objasněna nebyla.

Historik se mnou navázal kontakt už v roce 2012 a přijel poprvé do Ohnišťan. Pověděla jsem mu vše, co jsem o Karešových i Rodrových – věděla. Ukázala jsem mu fotku – asi jedinou, která se zachovala a myslím, že jiná se nenašla, protože i ve zmíněné reportáži byla použita.

Stanislav Kareš, četař v záloze, byl v září roku 1938 mobilizován. Odjel na Sokolovsko. Domů se už živý nevrátil. Byl zastřelen se čtyřmi dalšími vojáky v záloze.

Bylo těžké až v této době zjistit skutečnou pravdu! Všude tam tehdy vládli sudeťácký fanatismus a agresivita. Nikdy nebylo vysvětleno, jak se toto stalo! V rotě, kde vykonával vojenskou službu, byly 2/3 Němců. Zastřelil ho voják vlastní jednotky – Němec, dne 15. září 1938 a ten se, nakonec, sám zastřelil. Tato rota 2. cyklistického praporu byla ihned odvelena.

Stanislav Kareš byl přivezen domů do Ohnišťan, kde ho rodina jeho sestry paní Rodrové, pohřbila na ohnišťanském hřbitově.

Pan doktor Bružeňák si předsevzal, že vypátrá, jak k oné události došlo. Pátrat po 73 letech bylo asi opravdu složité! Jemu se to podařilo, protože v roce 2012 mi přišla tato zpráva:

Vážená paní Štraufová – ještě jednou velké díky za fotografii Stanislava Kareše, moc mi pomohla! Kontaktoval jsem obec Bernartice u Trutnova a představte si, že jeho vrah tam má opravdu hrob.... Zajímavé, možná že se dopídím i jeho podo-bizny Pan Bružeňák onomu pátrání věnoval asi hodně úsilí, ale byl úspěšný a v tomto roce 2012- mi došel další email:

Zdravím a jsem rád, že mohu sdělit, že o tomto incidentu mám tolik materiálů, že by to vydalo na několik stránek. Mám také fotky všech zavražděných, náčrtek situace z vyšetřování, výsledky svědků.

Když jsem nyní – 30. září 2019 – viděla onu reportáž a pana doktora Bružeňáka, v televizi, ihned jsem se s ním kontaktovala a on mi opět emailem sdělil následující:

Vážená paní Štraufová – natáčeli jsme s panem Rožánkem kvůli knize tuto reportáž. Nicméně jsem již vydal knihu Morový rok, kde v 1. díle Sokolovsko popisují události v Krajkové a to včetně fotek a životopisu všech zavražděných vojáků, tedy i Stanislava Kareše. Tuto knihu doporučuji, jsou tam fotky či fotka od vás. V Mužích na hranici je takový menší výtah, ale také dobrý. Ano, našel jsem fotky všech zabitých a to nejen v Krajkové. Snad jsem splnil dluh, co naše historiografie vůči nim měla. Jsem moc rád, že jste mi napsala a že jste reportáž viděla! Pozitivní ohlasy k mé práci mne vždy potěší a jsou mi vzpruhou k činnosti další. Přeji vám vše dobré a co nejužší zdraví!

Vážení spoluobčané – zastavte své kroky – budete-li na hřbitově, u hrobu Karešových. Postůjte tam a zavzpomínejte na onoho 24 letého mladého muže, kterému nebylo dopřáno prožít celý další život!

Toto mé vyprávění zní trochu jako detektivka, ale – to byl skutečně tehdejší život, který jsme tenkrát žili! Tvrdá realita! Ne nějaké chřestění zbraněmi, ale strašlivá skutečnost počátku 2. světové války!

Podaří-li se mi uváděnou knihu koupit, pak vám o tom jednou napíši!

Napadá mi, že by obě tyto knihy – Morový rok a Muži na hranici měly být v naší Obecní knihovně, aby si je každý mohl vypůjčit ke přečtení! Dávám toto jako návrh obecnímu zastupitelstvu! L.Š.

Česko podeváté, Ohnišťany pošesté

Již pošesté se Ohnišťany ve středu 11. prosince připojily k celorepublikové akci Česko zpívá koledy, kterou organizuje Deník.cz, a do které se zapojují lidé na různých místech celé republiky, ale i Češi v zahraničí. Tentokrát se nás u rozsvíceného vánočního stromčků sešlo okolo pětaticeti, abychom si společně zazpívali s Českým rozhlasem, jehož vysílání v přímém přenosu nám, jako každoročně, dokonale zprostředkoval pan Tomáš Čáp. Děkujeme! A tak jsme si mohli společně zazpívat známé koledy - Nesem vám noviny, Narodil se Kristus Pán, Půjdem spolu do Betléma, Jak jsi krásné, nevinátka a Pásli ovce Valaši a zpívání jsme zakončil vánoční písničkou Vánoce, Vánoce přicházejí. Vzhledem k tomu, že poněkud přituhlo, jsme ocenili možnost se zahřát nejen u našich venkovních tepelných zářičů, ale i připraveným svařákem nebo čajem. Děkujeme všem, kdo se přišli v tomto adventním čase předvánočně naladit. Více na příložených fotografiích nebo ve fotogalerii na webových stránkách.

Eva Jiříčková

Složitě věci jsou hezké!

Jistě jste se dočetli – vážení čtenáři – v článku paní starostky o tom, že u nás začne od 1. března roku 2020 opět fungovat pošta. Tedy – ne zrovna pošta, ale služba, která bude v podstatě nahrazovat téměř plnohodnotně vše, co jsme měli na poště a to od roku 1894 až do roku 2011. Potom osm let nic! Ty, občane, si porad, jak chceš! No, nějak jsme si poradili, nic jiného nám nezbývalo, ale vždy to bylo s menšími nebo i většími obtížemi. Obávám se, že i teď budou potíže, ale na opačné straně! To je – od provozovatele! Bude mít dostatek trpělivosti a dá svým zákazníkům čas, aby se opět naučili chodit „na poštu“ na poštu? Nebo už zůstanou v onom náhradním řešení, které byli nuceni vzít, byla-li tady tato služba po dobu osmi let zrušená? Odhaduji, že to bude trvat nejméně jeden rok, než plně pochopíme, že pošta – v nové podobě Partner – funguje a v podání poštu plně nahrazuje!

Já se tedy raduji! Kdesi jsem slyšela rčení, že obec, kde není hospoda, pošta a kostel není plnohodnotnou obcí!

Provozovatelům přejí, aby se tu rychle se svými službami uchytili! Nám – budoucí zákazníkům, přejí, aby si služby Partnera oblíbili a rádi a dlouho využívali! Panu zastupiteli Mejdrovi tímto připomínám, že jsme si spolu před osmi lety slíbili, že jednou vypijeme „skleničku“ v okamžiku, kdy pošta začne zase fungovat! Takže – kdy a kde? Ale, až po 1. březnu!! Abychom to nezakřikali.....! L. Š.

Mysli globálně – jedné lokálně !

Musím říci, že už dlouho nic tak čtenáře nezaujalo, jako sdělení paní starostky o odpadkových kontejnerech, o jejich umístění a dalším jejich fungování. Od čtenářů jsem vyslechla spoustu názorů, nápadů, návrhů a vzkazů. Všechny končí „A neříkej, že jsem to říkal já! Nechci mít nepříjemnosti!“ Musím k tomu také něco říci, i když nebylo v tomto článku nic konkrétního. Nebylo tam uvedeno, kam budou kontejnery umístěny. Každý ale mluví o podrobnostech celého fungování, no, uvidíme, co z toho povídání se vlastně uskuteční! S některými diskutovanými názory tak trochu, v určitých bodech, souhlasím. Dají-li se tam všechny kontejnery, budeme to mít, my z Malejch, dost daleko. Také souhlasím s názorem, že by se snad měla cena za odvoz odpadků snižovat, jest-li tak poctivě odpad třídíme. Ne se klepat strachem, že poplatek za odvoz se příště zvýší! Taký si myslím, že by měl mít – někdo konkrétní snad ze zastupitelů – za úkol odpovídat za včasný odvoz plných kontejnerů s biologickým odpadem rostlinného původu, které jsou u hřiště a u hřbitova.

V podzimní době, kdy každý uklízí spadlé listy, by se měl bioodpad odvázet alespoň dříve – podle skutečné potřeby a nečekat až po prvních dnech následujícího kalendářního měsíce!

Ovšem, je zcela mimo jakoukoliv diskuzi, že toto vše je pro obec velký problém a ne pouze ohnišťanský! Jen si všimněte těchto kontejnerových míst v jiných obcích a uvidíte, že jsou na tom lidé ještě daleko hůř.

Je potřeba abyste své návrhy vyslovovali na těch správných místech a jest-li se vám v úřední den nechce večer vyrazit na radnici, pak použijte telefon číslo 495496521. Paní starostka vás vyslechne a ráda se svými spolupracovníky o vašich slovech popřemýšlí. Najde jistě způsob, zda a jak lze nebo proč nelze vyhovět! Říkáte-li to mně, tak vám opravdu nepomohu – mohu o tom jediné napsat! Mám pouze vyjednávací pozici! Dnes, kdy píšete tento článek, máme stejný problém – na dvoře máme 25 nacpaných pytlů listí! Čekáme „kam s ním!“

P. S. Je těsně před dušičkami a byla jsem na hřbitově. Vše je tam přímo svátečně uklizené – mají to tam ty naše drahé duše hezké.....

Složitosti života .

Procházela jsem vánoční výstavou a viděla jsem, jak klienti Ústavu sociální péče z Chotělic vystavují své výrobky. Vzpomněla jsem si na jeden příběh s tímto zařízením spojený. Snad vám ho povím!

Život je někdy hodně složitý! Mám vedle sebe dvě alternativně přijaté „dcery“. K jedné z nich – Alence, příběh patří. Poznala jsem ji v jejich deseti letech. Věděla o sobě, že má další čtyři sourozence a chystala se, že až bude „velká“, tak je najde. Evičku, která byla slepá, nenašla vůbec. Další sestru Janu ano, kupodivu, nežila daleko od ní, jenom o sobě nevěděly! Nyní už také nežije. Jeden z bratrů, Zdeněk, ji našel sám, ale jen proto, že žil nedobрым způsobem života a potřeboval peníze. Alenka ho nakonec – před deseti lety – pohřbila.

Zbýval bratr Milan! Od jedné paní slyšela kdysi říkat, že pojedje za synem do Chotělic a ten že tam je od nich ještě s jedním – to bylo asi před patnácti léty. Alenka s ÚSS navázala kontakt a ukázalo se, že Milan je skutečně jejím bratrem! Od té doby, dostane-li od ústavu k němu pozvánku, za ním jezdí.

Minulý týden měl Milan 70. narozeniny. Jela za ním s manželem, dcerou a vnučkou. Druhý den mi vše v telefonu vyprávěla a byla velmi dojatá!

Přijeli do Chotělic ke krásně připravené tabuli, kde zasedlo dvacet čtyři, svátečně oblečených, Milanových spoluklientů. Alenčina rodina byla posazena do čela stolů a všichni byli pohoštěni! Tři sestřičky se pohybovaly v pozadí a vše měly pod kontrolou. Aby jim nebylo smutno, hrál tam pán na harmoniku a oni tančili! Na tuto jejich diskotéku přišli klienti i z dalších oddělení.

Alenka byla nadšená z celého uspořádání, všem pracovníkům ústavu děkovala a byla nesmírně vděčná, že si dali takovou práci s přípravou tohoto odpoledne a Milanovi takovou oslavu uspořádali.

Práce zaměstnanců tam je velmi náročná, protože jejich klienti žijí úplně jiným životem a úplně jinak než žijeme my! Myslím si, že jejich pečovatelé, vychovatelé nebo jaký titul se v jejich práci užívá, jsou také „dobří andělé“, sice trochu jiní než jsou „Dobří andělé“, ale přeci jen andělé a před jejich prací je třeba se hodně hluboko poklonit! L. Š.

P. S. Víte, že každý rok zůstane v ČR po svém narození 500 dětí, které přejdou do ústavní péče?

Vzpomínání na léto

Zatím co se kdekdo právě probírá ze silvestrovské nebo novoroční kocoviny, vzpomínám na léto a přemýšlím o tom, zda se dočká ještě příštího! Přeci jen – léto je léto! A letní noc? Nic se jí nevyrovná! Je až neuvěřitelné, co se všechno venku, v takovou noc, děje!

Mám ve zvyku chodit se dívat na hvězdy – to je má velká záliba. Co všechno při tom zažiji? Stojím na zápraží, sleduji na obloze Velký vůz a slyším – nějaké vrkání, plácání křídel. Nedá mi to a jdu za tím zvukem. Nějací ptáci se rvou v našem ořešáku a na jednu – zcela bezzvучně – kolem mé hlavy proletí velký pták. Rychle si to dávám dohromady! Ach, to jsou ta bílá perlička, která ráno nachází v trávě, to jsou mladé hrdličky, které právě sova odnáší! Poněkud mě to vylekalo, ale nemám čas o tom přemýšlet. Slyším další zvuk a už to není vrkání ptáků, ale lidí! Zní to nějak naléhavě a je to jakoby eroticky zabarvený chraplák! Popojdu ještě dál k plotu a už to vidím! Dvě postavy, jízdní kolo a kolem nich se vznášá silná aura touhy. Najednou – rána jako z děla, kolo přistálo na zemi a obě postavy rychle mizely v polorozbouraném stavení. Jak je dobré – pro někoho – tyto bouračky nechávat přístupné! Nikdy se neví, kdo právě hledá azyl!

No, na nic už jsem nečekala, popadla jsem okraj své noční košile a utíkala jsem domů.

Z celého tohoto okamžiku vyplynulo, že v nutné situaci dokáží ve svém věku ještě utíkat!

Inu – léto budiž pochváleno!

L. Š.

Hasiči

Vážený čtenáři, dovoluji mi, abych Vám poreferoval o dění mezi hasiči v posledním čtvrtletí tohoto roku. Myslím si, že o nás a našich aktivitách bylo slyšet více, než za zbylé tři kvartály. Ale vezměme to pěkně popořadě. Dvacátého října jsme se sešli v bývalém areálu JZD a po dlouhých letech příprav jsme vyměnili vrata u garáže. Sešlo se nás tam tak akorát na to, abychom mohli v klidu pracovat a jeden druhému příliš neprekáželi. Práce nám šla pěkně od ruky, nejprve jsme si posekali okolí, poté vyrazili stará vrata. Naměřili jsme rám vrat nových, zavrtali kotvy a rám přivařili. Doladili jsme vrata, aby chodila zlehka a nikde nedrhla. Jediné, co jsme neudělali je beton do vjezdu, ale ten už na nás počká do jara.

Dalším větším počinem byla likvidace červeného kohouta, který se rozokřhal ve Starých Smrkovicích v pátek 8.11. v podvečer. Situace byla o to nebezpečnější, že na ohněm zachvácené terase stál plynový gril společně s palivem – propanovnou bombou. Na místo jsme dorazili jako první, situace jsme se nezapomněli a započali neprodleně s ochlazením plynové bomby. Od paní majitelky jsme zjistili, že v domě nikdo

nezůstal, proto jsme zbytečně neriskovali vstup do objektu a soustředili se na likvidaci ohně. Plameny nakonec způsobily škodu za tři čtvrtě milionu, podařilo se nám ale uchránit střechu a převážnou část domu v celkové hodnotě 2,5 milionu.

A nyní již přistoupíme k těm příjemnějším zprávám. 12.11. nám Královéhradecký kraj potvrdil poskytnutí účelové neinvestiční dotace. Jedná se o proplacení části nákladů na školení členů jednotky. Díky tomu se nám do rozpočtu vrátily 4.000,-Kč.

Asi největším úspěchem našeho SDH je účast ve finále Ankety dobrovolný hasiči roku. Do té jsme se přihlásili na konci června. Anketa je koncipována tak, že v jejím rámci je republika rozdělena na pět územních celků. Z každého územního celku se mohou hasiči přihlásit do dvou kategorií – sbor roku a dobrovolná jednotka roku. Jednotky přihlašují nejzajímavější zásah za uplynulý rok. Sbory se poté mohou zúčastnit s nějakou svou kulturní, sportovní nebo vzdělávací akcí. My jsme se přihlásili se sportovní akcí – prezentovali jsme se se závody Crossfit games. Jedná se o akci vcelku atypickou a proto jsme věřili v její úspěch. Povedlo se a my postoupili sítom odborné poroty do finále. Zde náš osud patřil do rukou Vám, hlasujícím. 20.11. jsme vyrazili do Brna na slavnostní vyhlášení výsledků a až zde jsme se dozvěděli, že díky Vám a Vašim hlasům jsme se umístili na krásném druhém místě v naší kategorii, což nám vyneslo několik věcných cen a finanční dar v hodnotě 45.000,-Kč. Za to Vám všem samozřejmě patří obrovské poděkování. Velmi si vážíme Vaši podpory. Děkujeme za Vaše hlasy a za to, že jste nám ukázali, že naše práce padá na úrodnou půdu a tudíž má smysl v ní pokračovat.

Další událostí, na které jsme se podíleli nejen organizačně, bylo rozsvícení Vánočního stromčku. Zde největší část úspěchu patří místním dámám a jejich úžasnému divadelnímu představení, přesto si hasiči utrhl i svůj díl slávy. Na této akci jsme totiž byli odměněni jako patnáctistý přihlášený sbor částkou 10.000,- Kč. Tato odměna přišla za projekt Recykluj te s hasiči, do kterého se zapojila většina z našich občanů, neboť množství vyvezeného elektroodpadu za dobu trvání tohoto projektu je opravdu úctyhodné. Pro ty z Vás, kteří ještě máte nějaký elektroodpad, nebo jste si Ježíškovi napsali o nějakou elektroniku a budete vyhazovat tu starou, je tu ještě jedna informace. Sběr proběhne znovu krátce po Vánocích. Sledujte tedy obecní stránky a vývěsky.

Protože uzávěrka pro Zpravodaj je již před Vánoci, cokoli, co se událo v druhé půli prosince se stalo již po sepsání tohoto článku a tudíž Vás o tom budu informovat až v dalším díle našich novin. Závěrem mi dovoluji abych jménem SDH Ohnišťany poděkoval za Vaši podporu v roce uplynulém a popřál Vám hodně štěstí, zdraví a úspěchů v roce následujícím. Na dalších skvělých akcích v Ohnišťanech na viděnou!

David Snopko

Děkujeme za Vaše hlasy!

Kdybychom měli vyčíslit podzimní část sezóny známku jako ve škole, tým Ohnišťan by dostal číslo 5. Ale začneme od začátku. Minulý ročník se vyvedl natolik dobře, že v konečné tabulce skončilo mužstvo na třetím místě, které dávalo možnost pomýšlet na postup do OP, což se nakonec také stalo a s nabídkou nakouknout do vyšší soutěže jsme souhlasili. Leckdo si řekne, že rozdíl mezi 3. třídou a OP nemůže být tak markantní a tým, který měl ve "trojce" navrch, může hrát v OP klidný střed tabulky bez nutnosti hrát o záchranu. Mylná domněnka, protože skutečnost se ukázala zcela odlišná. Stejně jako ve škole, čím víc se učíte, tím více umíte, tak naopak čím méně trénujete, tím méně umíte. V tom byl asi největší kámen úrazu.

První zápas v nové sezóně jsme přivítali rivala z Červeněvs v den našich oslav založení fotbalu.

Ačkoliv domácí tým nevyhrál, nedalo se říci, že bychom na to neměli, byl to vyrovnaný zápas, ve kterém rozhodly chyby a neproměněné šance. V dalších zápasech se pomyslný chleba nelámá, ale doslova zlomil. Někteří hráči zranění, jiní na dovolené a tak se museli povolovat hráči ze širšího kádru. Zraněných hráčů bylo tolik, co málokdo za delší dobu pamatuje. Přišla série zápasů, kdy jsme odcházeli ze hřiště s "plným pytle" obdržených gólů. Malá naděje se vyskytla na hřišti v Dohalicích, kdy už se pár hráčů uzdravilo a podařilo se ze zápasu vybojovat první bod. Snad každý doufal, že teď přijde konečně zlepšení, marně. Hned následující zápas všechny plány zhatil a opět nás

čekala série nelichotivých porážek.

Bohužel ani taková situace naše fotbalisty nedonutila mít snahu s tím něco udělat. Trénování místo toho, aby se zlepšilo a chodilo více lidí, tak spíš naopak upadlo ještě více a sebevědomí s morálkou kleslo na bod nula. S takovým přístupem se nedá pomýšlet na lepší zítřky a do konce podzimní části žádné zlepšení nepřišlo. Poslední zápas na domácí půdě se sice podařilo uhrát další bod, ovšem předebrávka v Červeněvs byla totální katastrofa se všim všudy.

Těšit se můžeme ze zájmu fanoušků, kteří chodí na zápasy. Dovolím si tvrdit, že návštěva našich fandů patří v počtu k nejvyšším v soutěži. Za to moc děkujeme. Jen si přejeme, aby nezapomínali fandit slušně, někdy je potřeba krotit své emoce.

Teď přes zimní pauzu mají fotbalisté čas vyléčit svá zranění, zvýšit fyzickou kondici a potrénovat. Každý by si měl sáhnout do svědomí a uvědomit si, že bez většího úsilí se to samo nezlepší. V jarní části soutěže bude možnost napravit reputaci a mít zase radost ze hry.

Za celý spolek TJ Ohnišťany přejeme svým příznivcům příjemné a klidné prožití vánočních svátků, mnoho radosti i splněných přání, úspěšné zakončení roku 2019 a do nového roku hlavně zdraví a dobrou náladu.

PS: Výroční schůze se koná 10. ledna 2020, kde se můžeme společně setkat.

Filip Matějka

Pozor, pronájem klubovny na hřišti včetně správy hřiště

lové sezony. Bližší informace na tel. čísle 737 729 055, anebo osobně u Marcela Hlavatého. Přihlášky zasílejte, prosím, na emailovou adresu: marcelhlavaty@seznam.cz, nejdéle do 9. ledna 2020.

Členský výbor TJ Ohnišťany, z.s. oznamuje členům i občanům, že je možnost k pronajmutí klubovna (hospůdka) a správa hřiště, a to začátkem jarní fotbalové sezony.

Obecní úřad
informuje,
že 4.1.2020 bude
v obci probíhat
Tříkrálová sbírka

Obec Ohnišťany a ZUŠ
Nový Bydžov vás zvou na
již tradiční
Tříkrálový koncert
6.1.2020 od 17.hodin

9.1.2020 začíná opět jóga v Ohnišťanech

SDH Ohnišťany oznamuje svým členům, že volební výroční valná hromada se koná v sobotu 11.1.2020 od 18:00 v Obecní hospodě.

Ples sportovců 25.1.2020 v Obecní hospodě

Hasičský ples je 22.2.2020

HASIČI OZNAMUJÍ, ŽE

dne 5. ledna 2020 od 10 do 11 hodin

místo před Obecním úřadem

se bude konat **SBĚR ELEKTROZAŘÍZENÍ**

Ledničky, pračky, sporáky, vysavače,
žehličky, vrtačky, brusky, apod.
Přinést můžete i televize a monitory,
rádia, počítače, mobily.

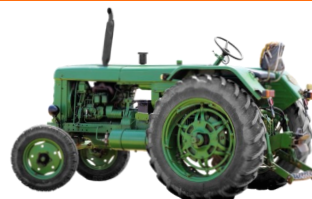

Zdarma lze převzít pouze
kompletní vysloužilé elektrozařízení.

www.recyklujteshasici.cz

Zetror klub Ohnišťany a Spolek ohnišťanských žen pod záštitou obce Ohnišťany pořádají Ples, který se koná 21.3.2020 v obecní hospodě v Ohnišťanech. Kapela Fanda a jeho banda. Půlnoční hra o ceny.

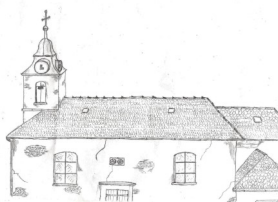
Milí čtenáři - čas uplývá neúprosně - opět jeden rok končí a nový začíná!

Číslice 2020 vypadá velmi zajímavě! Kéž by rok tohoto čísla byl také tak sympatický!

Všem vám přejeme - buďte v roce 2020 hodně šťastní, spokojení, úspěšní a hlavně - buďte hodně zdraví!
Ohnišťanský zpravodaj

Všem fanynkám a fanouškům fotbalu
P.F. 2020 přeje Marcel Hlavatý

Uzávěrka příštího Zpravodaje bude 15. 3. 2020